

Keömley-Horváth Boglárka: 1962-2007

Sárka, a középső lányom csak félóra múlva érkezik vissza Békásra, nincs kedvem a többi szülővel beszélgetni a parkolóban arról, hogy Ilona néni túl nehéz matekdolgozatokat irat vagy hogy teszek-e tökmagot a szendvicsekbe a saláta mellé. Sárka arcszeszes szendvicset kap, mert a férjem borotválkozás után sose mos kezét, úgy keni a zsömlét. Hideg vajkocka, szelet diétás sonka, arcszeszes ujjnyom. Ez a családunk védjegye. Olyan áhítatos fájdalmas nézése sincs, mint Kinga anyjának, gondolom, és rágyújtotok a szivarra a parton ahelyett, hogy a parkolóban várakoznék. Ez a kedvenc helyem, gyakran készítek itt interjúkat, itt mindenki belazul, még Bea is, aki nagyon nehezen akart megnyílni. Szerencsére nincs itt senki, végre nincs itt senki, a Skoda Felicia ajtaját nyitva hagytam, hogy halljam a zenét. Hangos, a dalmata bólogató kutya mozog benne. Anima sound system Haza című száma, ezt az egyet szeretjük mindketten a férjemmel, kevés dolgot szeretünk mindketten, egymást sem igazán szeretjük, sőt egyáltalán nem. Legalábbis ezt mondta múltkor, majd úgy döntöttem, hogy felkeresek egy pszichiátriát, hogy befekszem, hogy elhagyom. Ráadásul megint nem jutott be egyik filmem se a dokumentumfilm fesztiválra, és a Bea a Dunába ugrott 2007-ben, miután a stricije rájött, hogy interjút adott nekem a prostikról szóló filmemben. Gondoltam a pszichiátria segít abbahagyni a sírást, és legyőzni a depressziót, ami a férjem szerint hiszti. A filmért egyébként Ezüst rozsomák díjat kaptam, leejtettem porszívózás közben. A Bea beleugrott a Dunába, meg se tudta, hogy díjat kaptunk. Hiába torzítottuk el a hangját a filmben, szerintem Vivien elárulhatta a stricijüknek, hogy Bea szerepel a filmben, aki ennél kevesebbet is vágott bele Bea a torkába. A halála után egy táblát csavaroztunk a fára a parton, egy fotó és két dátum. Köszönöm Bea a díjat, ordítom kezemben a szivarral, aztán kiveszem a Skoda Feliciából összetört rozsomákat, és leteszem a fa tövébe.